

זמני השבת בפינסק:

הדלקת נרות: 20:18

שחרית: 9:15

תהלים: 16:00

מנחה: 16:40

צאת השבת: 21:38

פרקי אבות – א'

בס"ד, כ"ז ניסן תשע"א, מברכן א"ר, "למ"טמונים, ערש"ק פרשת קדושים גיליון מס' 142

השבת בפינסק

יוצא לאור ע"י תלמידי ישיבת "פאר ישראל" פינסק, בלרוס

פניני הפרשה

לחיות על קידוש ה' כאן בפינסק
ראש הישיבה הרב אלחנן רוזנפלד

פרשתנו פותחת במילים "וידבר ה' אל משה לאמר: דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אליהם קדשים תהיו כי קדוש אני ה' אלהיכם: ראשית, צריכים אנו להבין בכללות מהי מצוות "קדושים תהיו... כי קדוש אני ה' אלוהיכם" האם אפשר להגיע לקדושת ה' ? ... הרי "קדושתו למעלה מקדושתכם" ? ... שנית כדאי שנעמוד על משמעותן של אי אלו מהמצוות המוזכרות בפרשתנו כמו כיבוד אב ואם, ואהבת לרעך כמוך ועוד. עומדים אנו בימים הסמוכים ליום השואה, לכן נקדיש את דבר התורה הזה לע"נ של מיליוני היהודים שנספו בשואה ה"ד ונפתח בסיפור ידוע שאירע בשואה האיומה, סיפור הממחיש את מסירות נפשם של היהודים להקב"ה גם במצבים ובתנאים הקשים ביותר שניתן להעלות על הדעת. יהודי אחד, שהיה כלוא באחד ממחנות העבודה של הגרמנים, סיפר על אירוע מסוים שקרה לו. יום אחד הוא שמע קולות בכי רמים של מצוקה ובהלה, שכמותם מעולם לא שמע קודם לכן. מאוחר יותר הוא שמע, שבאותו היום התבצע במחנה טקס ה'סלקציה' – מיון שערכו הנאצים ימ"ש, בין היהודים, במהלכו היו מחליטים, מי ילך לחיים ומי למוות... באותו היום הסלקציה נערכה על הילדים הקטנים והוחלט לשלוח כמה מהם אל המוות הנורא. הוא מספר: 'המשכנו בעבודה הקשה שלנו, כשדמעות זולגות מתוך עינינו, כשלתפעת שמעתי את קולה של אישה יהודיה, שאמרה: "תנו לי סכין". חשבתי שהיא מתכוונת להרוג את עצמה מתוך עוצמת הצער שחשה על אובדן בניה. אמרתי לה: "מדוע את כל כך ממהרת לפנות אל העולם הבא...". לפתע קרא לכיווננו החייל הנאצי: "כלב, מה אמרת עכשיו לאישה הזו ?" "היא ביקשה ממני לתת לה אולר ואני פשוט הסברתי לה, שאסור לאף אחד להתאבד פה במחנה". האישה הביטה בחייל הנאצי, כשמבט של טירוף בעיניה. היא הישיבה את מבטה אל כיס המעיל שלו, שם הבחינה בבליטה שהייתה דומה בצורתה לאולר קטן. "תן לי את האולר", היא דרשה וקיבלה. היא התכופפה והרימה בידה ערימה של סמרטוטים ישנים ומרופטים. בין כל הבדים המלוכלכים, על כרית לבנה וצחורה כסלג, היה מוסתר תינוק קטנטן ועדין. האישה לקחה את האולר, אמרה בקול את הברכה וערכה לתינוק שלה ברית מילה. "ריבונו של עולם", היא אמרה בבכי. "אתה הענקת לי ילד בריא ושלם, אז אני בוחרת להחזיר לך אותו כיהודי כשר, כדת וכדין". עד כאן הסיפור המצמרר אך מעניק לנו את עוצמת מסירות הנפש של יהודים קדושים אלו.

לפעמים אנחנו חושבים לעצמינו שהמושג 'קדוש' - זה מושג אלוהי, שמימי וערטילאי שלא שייך לאנשים כערכנו, חשיבה זו בטעות יסודה. המדרש אומר על הפסוק "קדושים תהיו" "יכול כמוני?". הרי "קדושתו למעלה מקדושתכם"? ... עונה המדרש: כן, אם נרצה באמת - יכול כמוני! בניחותא" כדבר עובדתי (ולא בסימן שאלה). הווי אומר, כל אחד ואחד מישראל יכול להגיע לשלמות הקדושה עד לקדושת הקב"ה (כביכול)... דבר נפלא ביותר. הסיפור הנ"ל ממחיש לנו יותר מכל את העניין של "קדושים תהיו" אם בזמנים קשים ביותר הוכיחו היהודים את נאמנותם לתורה ולמצוות הרי היום שאנו חיים במדינות העולם החופשי וקיום מצוות ה' ניתנים לקיום ללא חשש ומורא על אחת כמה וכמה שעלינו לעמוד על המשמר ולקיים את מצוות ה' במסירות והקפדה. אם בעבר המסירות נפש הייתה על סכנת חיים ממשית הרי כיום מסירות נפש זה לותר על הרצון העצמי, להקדיש זמן למצוות שבין אדם לחברו ובין אדם למקום. "מסירות נפש" קיימת גם בימינו. לא אחת אנו מתמודדים עם קשיים רבים ולא פשוטים כשאנו רוצים לקיים תורה ומצוות זה יכול להיות ברמה האישית, ברמה המשפחתית, או ברמה החברתית וזה סוג מסירות-נפש לא פחותה מזמנים קשים שהיו לעם ישראל...

היום מסרו את נפשם מס' בחורים כאשר הרצון והדחף האישי שלהם היה ללכת אל אותו מאורע משוקף ופסול והתקשו להבין את האיסור שבדבר וניסו להשוות לכל מיני מצבים אחרים שלכאורה הינם בעייתיים יותר. ובכל זאת ויתרו ולא הלכו. - מרצום - אשרי חלקם.

"מיתה" על קידוש השם לוקחת רגע אחד בלבד, מאיתנו נידרש לא למות על קידוש ה' אלא "לחיות" על קידוש ה'... לא רגע אחד אלא זה יכול להימשך שנים על גבי שנים ואפילו כל החיים...

קחו למשל את עירנו פינסק שלפני עשרים שנה היה סכנה להראות את הפרצוף היהודי בתוך בית כנסת. אפשר כיום ללכת עם כיפה וציציות ברחוב בגאווה יהודית וללא חשש... ב"ה, קיימים כאן גן ילדים, בית ספר לבנים, בית ספר לבנות, ישיבה גדולה פאר ישראל, כיום אין שום בעיה לחיות כיהודי בפינסק ובעוד מדינות וערים בעולם, נכון שישנם עדיין מדינות שצריכים להיזהר בדבר אבל ברוב מדינות העולם יהודי יכול לקיים תורה ומצוות בריש גלי. לעניות דעתי, זו המשמעות "קדושים תהיו כי קדוש אני" כל יהודי באשר הוא ובכל מקום עליו לדעת כשהוא הולך ברחוב, הרחוב, קרי האנשים שברחוב, מסתכל עליו ורואה בו סמל ודוגמא של העם היהודי. הוא משמש כשגריר של ה' ובידיו שלו יכול לקדש את שם שמים ולהביא גאווה לעם ישראל ולא רץ ישראל או חלילה לעשות חילול השם. יש כאן אחריות שאנו צריכים לתת עליה את הדעת ולחשוב היטב מי אנחנו, ואת מי אנו מייצגים בכל הליכותינו, דיבורנו ומעשינו. עלינו לזכור ולדעת כי יחודו של עם ישראל הוא היותו 'עם סגולה' ועם ישראל ואלוקי ישראל זה דבר אחד, כפי שהמדרש אומר "אתם עשיתוני חטיבה אחת בעולם, ואני אעשה אתכם חטיבה אחת בעולם". שישאל משבחים ומתפארים בה' והוא משתבח ומתפאר בישראל - ואם כן עלינו לזכור ולדעת שאנו מייצגים את עם ישראל ואלוקיו. כל התנהגות שלנו צריכה להיות "סוף מעשה במחשבה תחילה" האם מעשי - ברחוב, בבנק, על הכביש ובכל מקום גם בבית - יתפרשו בצורה הנכונה ויגרמו קידוש ה' או חלילה להיפך.

לכן פרשתנו מביאה את הציוו "קדושים תהיו" מצד אחד ומצוות שבת ואהבת ישראל - ואהבת לרעך כמוך - ועוד הרבה מצוות בפרשתנו מאידך. ללמדנו ישנו חיוב לשמור שבת, לכבד אב ואם ולקיים מצוות אך למנף זאת לקידוש שמו יתברך. כשאני הולך ברחוב בלונדון בני ביתי ואנשי הרחוב גם הגויים רואים כיצד הילדים מכבדים את הוריהם, מדברים אליהם בנימוס ובכבוד זה גורם לאנשים מסביבנו להעריך אותנו כעם ישראל עם תורת ישראל ואלוקי ישראל. כל זה מתקשר למצוות "ואהבת לרעך כמוך" זה כלל גדול בתורה. לכאורה אם קיימת מצוות אהבת ישראל אז בטוח שאינך גונב, רוצח וכו' מדוע התורה מצווה לא תגנוב, לא תרצח וכו' ? אלא ואהבת לרעך כמוך אומר רבי עקיבא זה הלכל' ולכל' כלל' יש 'פרטים' אלו המצוות שבין אדם לחברו אבל גם בין אדם למקום. כפי שהזכרנו קודם את המדרש שישאל משבחים ומתפארים בה' והוא משתבח ומתפאר בישראל - ואם כן עלינו לזכור ולדעת שאנו מייצגים את עם ישראל ואלוקיו. אחדותם של ישראל עם ה' היא סיבת אחדותם של ישראל בינם לבין עצמם. כל ישראל הם מציאות אחת, ואהבת ישראל היא אהבה עצמית ומצות "ואהבת לרעך כמוך, אני ה'" קשורה באהבת ה'.

א גוטן שאבעס

לרפואת: פטר בן אירנה, טובה בת גילה, משה חיים בן רבקה, דליה בת אסתר, ר' גרשון בן ר' ראובן בתושח"י.
לעילוי נשמת הרב ר' ראובן בן ר' אברהם, ר' יוסף בן מרת שושנה רודא, ר' יצחק בן נינה, אסתר בת ישכר, ראובן בן משה דוד זצ"ל
הצלחת אברהם צבי בן אסתר ויחזקאל ישכר. ולזיווג"ג תמר בת חיה צפורה תחי', שלמה בן דליה נ"י יעקב ישראל בן דליה.

חדש בפיונסק

מגיש: חזקי שטרנפלד

קיום מצוות התורה הן הגורמות לקדושה

כאשר אנחנו קוראים את שם הפרשה "פרשת קדושים" הרי אנחנו משפטים את עינינו בתימהון, הן אנחנו מבינים כי קדושה תלויה בצומות וסיגופים. אולי אף באמירת מזמורים ארוכים, בתוספת שבירת הקרח בנהר בחורף כדי לטבול טבילה מטהרת בנהר ואילו אנחנו מוצאים שהפרשה מדברת בנושאים ארציים. האם איש אמו ואביו תיראו מביא לקדושה?! הרי זו מצווה הגיונית בתכלית וכל אדם מבין כי עליו לכבד ולירוא מהוריו מולידיו, אשר לא רק הביאוהו לחיי העולם הזה אלא אף טרחו עמנו לגדלנו ולחנכנו עד הגיענו הלום.

האם לא לכלות את פאת השדה ולהשאירה לעניים תביא קדושה הרי זו כביכול מצווה סוציאלית המוטלת על כל ממשלה מתוקנת לדאוג לאזרחיה העניים, ומה הקדושה שיש בה.

אלא וודאי הדבר מאחר וכל המצוות בכללותן ניתנו מאת הבורא יתברך, והקב"ה הרי הוא מקור הקדושה הרי שבקיום המצוות הרי שאנו מתדבקים במקור הקדושה ובכך אף אנו מתקדשים ומטרים את עצמינו. (כמובן שאף אמירת תהלים וטבילה במקווה חשיבותם גדולה וסגולתם היא לתוספת קדושה, אך העיקר הוא קיום המצוות.)

בדרך אגב יש להוסיף כי מה שבמדינות העולם שבתקופה המודרנית נקרא עזרה סוציאלית, הרי בעמינו קיים דבר זה כבר למעלה משלושת אלפים שנה, מאז מתן תורה, ומתנות עניים התלויות בקרקע מכניסת עם ישראל לארץ ישראל בימי יהושע בן-נון.

שבת שלום
הרב גרשון רוזנפלד

לאחר משא ומתן הלכתי ארוך של רב העיר, הרב פימה וראש הישיבה החלט לקיים את הלוייתו ע"מ מס' מצומצם של משתתפים ובהם, איש חב"ד קדישא ומס' בחורים שסייעו בכך הנדרש. למחרת החג עלו כל הקהילה לקברו הטרי להספידו ולומר קדיש לזכרו. עם החזרה לעיר התקבצו כל חברי הקהילה מוקירי זכרו לסעודת אבלים אשר גם בה דיברו על גדולתו של הנפטר. חברנו **יהושע זיידל** הספידו ג"כ וציין על היכרות הארוכה שלו עם בערל אשר היה דואג במסירות לכל צרכי בית הכנסת. וכן סיפר שביקרו בבית החולים בארץ מס' פעמים ובכל פעם שאל את בערל מה אתה צריך במה אפשר לעזור לך? ותמיד ענה: אני רק רוצה לשמוע שאצל המשפחה שלי בפינסק הכל טוב. ובבקשה לא להגיד להם שאני חולה. יהי זכר ברוך.

ברכת מזל טוב חמה ולבבית לחברנו אלי שרייער ליום הולדתו בשביעי של פסח.

ברכת מזל טוב חמה ולבבית לחברנו **לייזר דיינוס** רגל אירוסיו אחותו. וברכת צאתכם לשלום עם יציאתו חזרה לארץ למסיבת האירוסין עוד טרם פרק את מזוודותיו.

ברכת "צאתכם – לשלום" לכל האורחים הכבודים שהגיעו לעיר לכבוד החג. ה"ה רב העיר ומשפחתו, הרב יהודה לוי, הרב אלי רוזנברג ומשפ' המדריכות מהארץ, המדריכה הותיקה פערי מרגלית מאנגליה ועוד.

ברכת ברוכים הבאים לחברי הקהילה ששבו מחופשת פסח בארץ. ראש הכולל הרב **פסח זעליג ריינר שליט"א**. **הרבנית תמר ריינר תל"ט** א' מנהלת גני הילדים, ומשפחתם.

הרב **משה יוספי** שליט"א מחנך כיתה ה' בחיידר. **הרבנית ברכי יוספי** מחנכת כיתה ג' 1 בבית יעקב. לחברנו החשוב גבאי בית הכנסת אליהו ראקוב הי"ו.

ברכת צאתכם לשלום לתלמידי כיתה 10 בבית הספר "בית – אהרון" בניס וכן לתלמידות בית הספר לבנות עם יציאתם ל"מסע שורשים" ברחבי אוקראינה יחד עם מאות תלמידים מכל רחבי ברית המועצות לשעבר במסע שמארגן משרד החינוך הישראלי ורשת בתי הספר של "שמע – ישראל".

ברכת "מזל – טוב" חמה ולבבית למורנו הרב **משה פימה שליט"א** ולרעייתו הרבנית **ריקי פימה תל"ט** א' על הולדת האחיינית, בת לאחיו הבכור הרב יוסף חיים פחימא ורעייתו תמר לבית ששון מירושלים.

ברכת "מזל – טוב" חמה ולבבית לחברנו הבה"ח **יהודה ברומר נ'** להולדת האחיינית בת לאחיו הרב ברוך ברומר ורעייתו דבורה לבית קפלן הי"ו.

השבת סועדים בבית ספר בנות בכל הסעודות **משפחת גבירצמן הי"ו**. אצל הבנים יסעדו משפחתו של **ראש הכולל הרב ריינר**.

ברכת ה' תלויה את תלמידי ישיבת פאר ישראל: **אלי שרייער, יחזקאל (חזקי) שטרנפלד, אליהו ראקוב משה רחמי, שיצאו לערוך "שבתון" בעיר בברוסיק.**

סיכום אירועי החג בליל הסדר הראשון התקיימו 4 סעודות. תלמידי הישיבה הקדושה פאר ישראל התארכו אצל מורינו ראש ישיבה רב אלחנן רוזנפלד שליט"א והרבנית אסתר תל"ט א' ומשפחתם.

בית ספר "בית – אהרון" בניס סעדו עם המנהל הרב אברהם גבירצמן שליט"א והרבנית אודל גבירצמן תל"ט א' ומשפחתם בבית הכנסת המחודש של רבי אהרון מקרלין וזו הייתה מעין חנוכת הבניין לאחר עשרות שנים שהמבנה הייתה בידי זדים. חלקו העיקרי של הערב היה טקס מנהג חטיפת האפיקומן מהמנהל הרב גבירצמן והמשא ומתן המתיש מול התלמידים כשיצאו לבסוף עם מתנה לכל תלמיד "גופית – ציצית" ובנוסף 33,000 רובל דמי כיס לקניית תשמישי קדושה.

בבית ספר "בית – אהרון" בנות ניהלו את שולחן ה"סדר" נשיא הקהילה הרב משה פימה שליט"א והרבנית ריקי פימה תל"ט א' ומשפחתם רגע השיא של הערב היה המשא ומתן הארוך והמייגע שבו ביקשו התלמידות מהרב פימה להתחייב על מסירת שני שיעורים שבועיים נוספים בכל שבוע! ולבסוף התפשרו על שיעור אחד.

הרבנית פימה מצידה החליטה לפנק כל תלמידה בחבילת שוקולד חלבי עם אגוזים מיובא מהארץ! ובנוסף כל תלמידה יכולה לבחור תכשיט יקר ערך עם חריטת שמה או ספר תהלים עברי רוסי עם שם התלמידה מוטבע על השער והקדשה אישית של הרבנית. כמובן שרוב התלמידות ביקשו ספר תהלים.

תלמידות בית הספר סיפרו לכתבתנו אנקדוטה מעניינת שאירעה בעקבות זריזות של הרבנית ריקי תל"ט א' שמיירה לקיים את ההבטחה וכבר בשביעי של פסח חילקה לבנות מארזי שוקולד מהארץ, אך מרוב המהירות לא הבחינה הרבנית כי החבילות הינן אמנם שוקולד חלבי משובח אך ללא אגוזים כמובטח. הרבנית פימה ששמעה ע"כ התחייבה באהבתה את הבנות שיקבלו בהמשך מארז חדש סוף עם אגוזים.

ליל הסדר המרכזי לבני הקהילה הכללית התקיים בבית המדרש חסדי קרלין סטולין בהשתתפות רב העיר ומשפחתו.

בלילה השני יום טוב שני של גלויות נערכו ברחבי העיר שלוש סעודות "ליל – סדר", הסעודה המרכזית לבני הקהילה הכללית התקיים בבית המדרש חסדי קרלין סטולין בהשתתפות רב העיר ומשפחתו. בבית המדרש של רבי אהרון הגדול מקרלין בראשות הרב פימה ומשפחתו עם תלמידי בית הספר שקיבלו כפרס חולצה חגיגית לחג השבועות ודמי כ"ס.

ובבית ספר בנות הרב אברהם גבירצמן ומשפחתו שנתן לכל בת פמוט עם חריטת שמה העברי בעברית.

בחול המועד יצאו הבנים של בית הספר ל"פארק מים" בעיר קוברין בלוייו אלי שרייער וחלק מתלמידי הישיבה.

בנות בית הספר יצאו עם המדריכות שהגיעו מהארץ ל"החלקה" בעיר.

משפחות הקהילה יצאו לביקור חג בבית רב העיר בריסק והמחוז הרב חיים רבינוביץ שליט"א.

ברכת ברוכים הבאים לתלמידי הישיבה משה רחמי, אליעזר יוסף דיינוס שחזרו לספסל הלימודים בחול המועד.

בצער רב וביגון קודר קבלנו בעיצומו של חג את הבשורה המרה על פטירתו של אחד ממפתלי בית הכנסת ה"ה בערל ע"ה.

פנחס השבע-פנחס של קני בן
אם תעזוב את הדאגה,
היא תשכח אותך.